

# The Incontinence Validation Hypothesis

## *Veel volwassen baby's zijn incontinent* - of tenminste

beweren te zijn. Afhankelijk van de enquête die u gebruikt, komen de cijfers terug tussen drie en vijf keer zoveel volwassen baby's als incontinent als bij de algemene bevolking. Zelfs als je corrigeert voor het altijd aanwezige fantasie- of wensvervulling effect, is het enige dat onbetwistbaar is dat *veel* volwassen baby's inderdaad echte incontinentie hebben en met een snelheid die aanzienlijk hoger is dan de algemene bevolking.

Incontinentie heeft natuurlijk een breed scala aan symptomen, variërend van af en toe een vochtige broek tot een volledig en volledig verlies van controle over de blaas en darmen. De definitie is simpelweg het gebrek aan 100% controle, maar de vraag die van nature opkomt is: "*Waarom zijn er zoveel volwassen baby's incontinent*"?

Een schokkende reactie op deze vraag zou zijn om simpelweg te stellen dat incontinentie leidt tot een volwassen baby. Dat lukt niet echt, omdat we weten dat het zijn van een regressieve volwassen baby begint tijdens de voorschoolse jaren en dus is er gewoon niet genoeg tijd om dat waar te zijn. Incontinentie kan echter leiden tot luiervetisj door het dragen van luiers en het associëren van seksueel genot met het dragen ervan. Maar nogmaals, hoewel dit waar is en gebeurt, worden de meeste incontinenten geen luiervetisjisten. Een ander ding dat het vermelden waard is, is dat luiers de bovenkant zijn van incontinentie bescherming en dat er een grote verscheidenheid aan kussens en dergelijke is die mensen met controleproblemen dragen in plaats van luiers. Velen van ons zien het punt van pads misschien niet, maar de meeste andere mensen wel.

### **Dus is het tegenovergestelde waar? Leidt een volwassen baby tot incontinentie?**

Ik denk dat het eerlijk is om te zeggen dat hier een zekere waarheid in zit. Een arts in 2002 verklaarde op een medische conferentie dat "*infantilisme als een geldige en legitieme reden voor incontinentie moet worden beschouwd*". Hoewel het duidelijk is dat deze mening niet door de medische gemeenschap is overgenomen, bestaat er een substantieel argument dat een volwassen baby zijn kan leiden tot incontinentie. Maar wat voor incontinentie?

Voor de overgrote meerderheid van regressieve volwassen baby's is het dragen van een luier van bijzonder belang. Het is echter ook waar dat het *gebruik van* de luier ook van primair belang is. Een droge luier aantrekken is een krachtige behoefte, maar die luier nat maken is wat het effect echt compleet maakt. We dragen simpelweg luiers om *ze gebruiken*, niet alleen om ze te dragen. Voor ad-hoc dragers wordt het aantrekken van de luier meestal gevolgd door nat maken, zo niet onmiddellijk, en kort daarna. Die in 24/7 luiers zijn natuurlijk een beetje anders, maar zelfs dan is het doel van 24/7 om de controle op te geven en de luier het werk te laten doen. In wezen zit de echte kracht van de luier in het gebruik ervan, niet alleen in het dragen ervan.

### **Dus als we luiers gemakkelijk en vaak gebruiken, heeft dat dan invloed op onze continentie?**

De meesten van ons waren als jonge kinderen effectief en volledig zindelijk. Deze training is een van de meest krachtige en langdurige gedragsveranderingen die we ondergaan. Het kan voor sommigen traumatisch zijn en voor zuigelingen en peuters is het vaak de eerste keer dat we gedwongen worden iets te doen wat we misschien niet willen doen en waarvoor we niet per se

# The Incontinence Validation Hypothesis

het doel zien. Dat is natuurlijk nogal een generalisatie, maar het blijft waar dat zindelijkheidstraining erg krachtig is en niet iets dat wordt vergeten of gemakkelijk wordt genegeerd. Een wens alleen maakt de zindelijkheidstraining niet weg.

Een snelle blik op de verschillende sites voor volwassen baby's zal bevestigen dat veel AB's inderdaad *willen* incontinent zijn. Er zijn honderden hypnotherapie bestanden ontworpen om precies dat te bereiken en hoewel de meeste onzin zijn, zijn sommige eigenlijk best goed en kunnen ze een effectieve impact hebben.

Dus waarom willen we incontinent worden?

**Is het mogelijk dat voor een groot aantal van Adult Baby's die steeds incontinent valideert de ervaring van het dragen van luiers?**

Het is misschien een goedkope en gemakkelijke waarneming, maar dat betekent niet dat het onjuist is. Er zijn eindeloze forum threads en andere sites waar volwassen baby's hun diepe verlangen uiten om weer een bedwetter te worden of hun blaas en zelfs de darm controle te verliezen. Dus waarom is dit zo?

Weer incontinent willen zijn, valideert op veel manieren het gebruik van luiers, met name voor 24/7 gebruik. Als we zo'n slechte controle hebben dat we onze bedden en broeken vaak nat maken, worden luiers een noodzaak en worden onze baby / luier wensen een secundaire overweging. De keuze wordt ons effectief ontzegd en luiers zijn het resultaat, hoe dan ook. We hebben ze nodig, daarom dragen we ze.

Het zou voor veel mensen waar zijn dat de wens om incontinent te worden voortkomt uit het proberen een excuus te vinden om ze te dragen in een omgeving die luiers naar keuze niet echt ondersteunt. Door incontinent te worden, komen luiers beschikbaar voor wat anderen lijken, een geldige en oprechte reden.

Een andere reden is het argument van **authenticiteit**. Je luier opzettelijk natmaken is één ding. Het is echter iets heel anders dan per ongeluk nat worden of zelfs zonder bewustzijn. Het is *echt*. Het is *authentiek*. Het is het echte werk. En door nog eens verder te gaan, zou men kunnen bedenken dat dit soort incontinentie zelfs als kan worden beschouwd *stap regressieve incontinentie*. Een persoon die zeer regressief is, kan incontinentie of bedplassen ontwikkelen als onderdeel van een regelmatige regressie op zuigelingenniveau. In zekere zin kan dit niet zozeer incontinentie zijn, maar eerder bevochtiging / vervuiling voorafgaand aan het zindelijkheidstraining zoals een baby zou doen. Ik bedoel niet per se opzettelijke bevochtiging, maar eerder accidentele bevochtiging die optreedt tijdens diepe regressie waar de AB zo jong en zo achteruit is gegaan dat het niveau van bevochtiging vóór het zindelijk wordt.

Er zijn mensen die zelfs als intelligente volwassenen nog steeds niet echt de zin van zindelijkheidstraining krijgen. Hun hoofd begrijpt het, maar diep van binnen lijkt een nat bed of een natte luier redelijk en van weinig belang - een levensvatbaar alternatief voor het potje. Het is de klassieke freudiaanse fixatie op het werk. En het is verre van zeldzaam en maakt deel uit van regressie voor volwassen baby's. Deze fixaties brengen ons krachtig terug naar een tijd als kinderen of in dit geval zuigelingen en kunnen ons gedrag sterk beïnvloeden. Het is heel goed mogelijk dat bedplassen en incontinentie de fysieke uitwerking is van diep regressieve behoeften.

# The Incontinence Validation Hypothesis

## **Maar hoe zit het met geconditioneerd gedrag?**

Voor velen die helemaal niet incontinent zijn, melden ze wel dat zodra ze een luier omdoen, de drang om te plassen hen snel en krachtig raakt. Voor anderen zullen ze merken dat, hoewel ze enkele kleine blaasproblemen hebben, als ze een luier dragen, hun bevochtiging veel meer wordt. Iemand die bijvoorbeeld zelden het bed nat maakt, zal een luier naar bed dragen en merken dat ze vaker wel dan niet nat zijn. Evenzo kan een persoon met een redelijke controle merken dat het simpelweg dragen van een luier tot ongelukken leidt, waarvan sommigen zich misschien niet eens bewust zijn. Hier komen we oog in oog te staan met Operant Conditioning.

BF Skinner (1938) definieerde operante conditionering als "*gedragsverandering door het gebruik van versterking die wordt gegeven na de gewenste respons*." Voor veel volwassen baby's brengt het dragen en bevochtigen van de luier plezier, ontspanning, vrijheid, veiligheid en andere dergelijke gevoelens en reacties met zich mee. Dus, na verloop van tijd, wanneer ze een luier dragen, worden ze *geconditioneerd* om onmiddellijk nat te worden om die gevoelens weer te krijgen. Voor sommigen heeft die conditionering voorrang boven het natuurlijke gedrag van droog blijven, terwijl het voor anderen hen naar keuze nat maakt.

## **Samengevat:**

een zekere mate van incontinentie komt veel voor bij volwassen baby's. Voor sommigen is het fysiek van aard, terwijl het voor anderen emotioneel en psychologisch kan zijn en toch, net zo geldig, oprecht en krachtig. Voor velen blijft het iets dat ze wensen, althans gedeeltelijk om het dragen van luiers te valideren, wat op zijn beurt een reactie is op het opnieuw willen zijn van een baby. Nogmaals, het willen of bereiken van incontinentie om het dragen en / of de kindertijd van luiers te valideren is heel redelijk en gebruikelijk.

Voor velen zijn de praktische problemen met zware incontinentie veel minder ernstig en zorgwekkend omdat het luiers met zich meebrengt en een vorm van afhankelijkheid die teruggaat tot de kindertijd. De positieve resultaten wegen veel zwaarder dan de negatieve aspecten. En voor weer anderen treedt hun incontinentie op als een geconditioneerde reactie op het dragen van luiers.

Als laatste opmerking is het de moeite waard om diegenen te erkennen voor wie continentie een last is. Er zijn mensen die nooit echt hebben 'geklikt' met zindelijkheidstraining en voor wie droge bedden en droge broeken moeilijk te onderhouden zijn. Dit zijn de mensen voor wie luiers volkomen logisch zijn en of ze nu een volwassen baby zijn of niet, ze dragen ze als een alternatief voor de eindeloze strijd.

Wat is uw incontinentieniveau?

**Michael Bent.**

**AB Discovery (c) 2015**

**[www.abdiscovery.com.au](http://www.abdiscovery.com.au)**